

Sygn. akt: I Cgg 26/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Suchecki
Protokolant:	Renata Klepek

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2019 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa R. P., E. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w J.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w J. na rzecz powoda R. P. kwotę 335.726,35 (trzysta trzydzieści pięć tysięcy siedemset dwadzieścia sześć i 35/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 sierpnia 2018 roku;
- zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w J. na rzecz powódki E. P. kwotę 335.726,35 (trzysta trzydzieści pięć tysięcy siedemset dwadzieścia sześć i 35/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 sierpnia 2018 roku;
- w pozostałym zakresie powództwo oddala;
- zasądza od pozwanej kwoty po 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych na rzecz każdego z powodów tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje pobrać od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w J. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 34.017,68 (trzydzieści cztery tysiące siedemnaście i 68/100) złotych.

SSO Piotr Suchecki

Sygn. akt I Cgg 26/18

UZASADNIENIE

W dniu 21 sierpnia 2018 roku E. P. oraz R. P. wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w J. kwot po 322.212,37 zł oraz po 6.250 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu według norm przepisanych. Uzasadniając żądania powodowie wyjaśnili, że wskutek działalności prowadzonej przez zakład górniczy należący do pozwanej Spółki uszkodzeniu uległy składniki budowlane nieruchomości, stanowiącej ich współwłasność w częściach po 1/2. Ponieważ naprawa uszkodzonych obiektów jest ekonomicznie nieuzasadniona, dlatego dochodzą od pozwanej odszkodowania obejmującego wartość odtworzeniową

zniszczonych obiektów oraz koszt ich rozbiórki, a nadto koszt prywatnej opinii rzeczoznawcy, jaką musieli ponieść w celu ustalenia rozmiaru szkody. W dniu 4 listopada 2018 roku, w reakcji na opinię biegłego sądowego, powodowie rozszerzyli powództwo w zakresie odszkodowania obejmującego wartość odtworzeniową zniszczonych obiektów oraz koszt ich rozbiórki - każdy o kwotę 31.982,38 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu.

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w J. domagała się oddalenia powództwa w całości. Nie kwestionując swojej odpowiedzialności co do zasady zarzuciła, że powodowie znacząco zawyżyli żądanie odszkodowania. Zanegowała przy tym możliwość uznania za szkodę kosztów rozbiórki, które faktycznie nie zostały jeszcze poniesione.

Stan faktyczny:

R. P. oraz E. P. są współwłaścicielami (w udziałach po 1/2) nieruchomości położonej w Wilczy przy ul. (...), dla której SR w Gliwicach prowadzi księgę wieczystą nr (...). Nieruchomość ta zabudowana jest budynkiem mieszkalnym, budynkiem gospodarczym, stodołą z wozownią, szambem oraz studnią. Na nieruchomości położona jest nawierzchnia utwardzona oraz znajduje się zagospodarowana zielen. Nieruchomość ta znajduje się w strefie negatywnego oddziaływania wpływów eksploatacji prowadzonej przez należący do pozwanej Spółki zakład (...).

/dowód:

1. ekspertyza geologiczno-górnicza nr 36/16 wraz z wyrysem mapy i szkicem pomiaru pionowości (k. 59-61).

2. wydruk księgi wieczystej nr (...) (k. 62-66)/

Budynki na nieruchomości powodów zostały wybudowane legalnie, z dochowaniem wymogów obowiązujących w chwili ich powstawania. W składnikach budowlanych na nieruchomości powodów zaczęły występować liczne uszkodzenia, w tym skrajnie wielkie wychylenia budynków z pionu, silne i liczne spękania ścian wewnętrznych, deformacje podłogi, liczne pęknięcia pionowe w narożach budynków powodujące odspojenie konstrukcji budynku mieszkalnego od budynku gospodarczego, zniszczone ściany nośne, złamania nadproży, przesunięcia ścian, silne spękania pionowe, poziome oraz ukośne, pęknięcia z przemieszczeniem podmurówki, rozszczelnienie obudowy studni, spękania nawierzchni utwardzonej wskutek deformacji nieciągłych. Uszkodzenia na nieruchomości powodów mają charakter postępujący. Użytkowanie poddasza oraz części pomieszczeń na parterze budynku mieszkalnego stanowi niebezpieczeństwo dla osób w nich przebywających z uwagi na ryzyko zawalania się stropu. Szambo znajdujące się na nieruchomości powodów zostało wybudowane w starym budownictwie, które nie przystaje do obecnych rozwiązań technologicznych. Jego szczelność jest wątpliwa, a koszty badania są ekonomicznie nieuzasadnione. Istniejące uszkodzenia studni uniemożliwiają prawidłowe korzystanie z niej i uzasadniają jej rozbiórkę. Wychylenia budynków są krytyczne i znacząco obniżają właściwości użytkowe oraz zagrażają bezpieczeństwu osób w nich przebywających. Przeprowadzanie rektyfikacji budynków z ekonomicznego punktu widzenia jest nieopłacalne, albowiem nieruchomość nadal podlega wpływom eksploatacji górniczej – wychylenie budynków postępuje, co w konsekwencji nie uchroniłoby budynków przed wznowieniem tego procesu po dokonaniu rektyfikacji. Nadto budynek mieszkalny odspaja się od budynku gospodarczego, natomiast konstrukcja stajni, która może pełnić funkcje garażowo-magazynowe, w skutek szkód górniczych podana jest nieplanowanemu w dacie jej budowy obciążaniu, które skutkować będzie dalszą jej degradacją. Opisany proces znacznie podrażałby koszty rektyfikacji i czyni ją nieopłacalną. Utrzymanie terenów zielonych znajdujących się wokół budynków powodów, po ich rozbiórce będzie bardzo kosztowne. Budynki na nieruchomości powodów zostały zabezpieczone przed negatywnym oddziaływaniem wpływów eksploatacji górniczej, jednakże zabezpieczenia takie nie są w stanie uchronić budynków przed odkształceniami, które powstają z krzywizn eksploatacyjnych terenu. Wartość techniczna uszkodzonych składników budowlanych na nieruchomości powodów, przy uwzględnieniu stopnia ich zużycia, wynosi 421423,23 złotych netto. Koszt rozbiórki uszkodzonych budynków oraz wymagających rozebrania wraz z nimi pozostałych składników budowlanych wynosi 188.718,14 złotych netto. Koszt szkody wyrządzonej na zieleni powstałej wskutek ruchu zakładu pozwanej (wartość odtworzeniowa) wynosi 39.592,20 złotych netto.

/ dowód:

- 1. książka budowy budynku mieszkalnego i gospodarczego, pozwolenie na wykonanie robót budowlanych, opisy techniczne wraz z dokumentacją, orzeczenia (...) (k. 407-432).**
- 2. opinia biegłego R. D. (k. 453-519) wraz z ustnymi wyjaśnieniami na rozprawie a dniu 23 października 2019 r. (k. 549-551).**
- 3. przesłuchanie powodów (k. 590-591)/**

W dniu 5 maja 2016 roku powodowie zgłosili wniosek o naprawienie szkody. W odpowiedzi pozwana zaproponowała ugode, zgodnie z którą budynki na nieruchomości powodów miały zostać rozebrane do końca 2020 roku, a powodom miało zostać wypłacone odszkodowanie w kwocie 366.300 złotych, przy czym pozwana długo nie chciała udostępnić powodom operatu szacunkowego, na podstawie którego wyliczyła wartość szkody. W toku dalszych negocjacji strony nie doszły do porozumienia. Pozwana od początku odmawiała zapłaty obejmującej koszty rozbiórki, przed jej faktycznym wykonaniem. Z kolei powodów nie było stać na wykonanie robót rozbiórkowych z własnych środków. Powódka nie ma też wystarczających środków na wynajęcie mieszkania i mimo istniejących zagrożeń nadal mieszka na przedmiotowej nieruchomości i użytkuje ją, funkcjonując w strachu o własne życie i zdrowie. Aktualnie toczy się postępowanie administracyjne prowadzonej przez (...) w związku ze zgłoszonym ryzykiem katastrofy budowlanej. W celu oszacowania wartości szkody powodowie zlecieli uprawnionemu rzeczoznawcy sporządzenie ekspertyzy dotyczącej wartości składników budowlanych i kosztów ich rozbiórki. Za ekspertyzę zapłacili łącznie 12 500 zł.

/dowód:

- 1. wniosek o naprawienie szkody (k. 58) i korespondencja stron (k. 56, 406), protokół negocjacji (k. 54), protokół aktualnego stanu szkód (k. 404-405)**
- 2. ekspertyza (operaty szacunkowe) – k. 7-12, 13-53, 69-380**
- 3. faktura VAT – k. 54 verte**
- 4. pisma powodów – k. 56**
- 5. wniosek o naprawienie szkody – k. 58**

Ustaleń w zakresie stanu faktycznego przyjętego za podstawę przeprowadzonych rozważań Sąd dokonał kierując się dyrektywami wynikającymi z art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. W świetle przywołanych przepisów i stanowisk procesowych stron okoliczności związane z przysługującym powodom prawem własności, stanem faktycznym ich nieruchomości oraz pozostawianiem tej nieruchomości w strefie negatywnych wpływów działalności górniczej zakładu pozwanej - (...) należało uznać za niesporne. Wykorzystane przez sąd dokumenty mogły stanowić podstawę do czynienia ustaleń w oparciu o ich treść, albowiem obejmują niekwestionowaną korespondencję i ostatecznie niekwestionowaną dokumentację urzędową związaną z pracami budowlanymi. Obejmują także prywatne ekspertyzy stron i dowód kosztów poniesionych z tego tytułu przez powodów, których to autentyczności nie negowano. Dla oceny przyczyny uszkodzeń składników budowlanych nieruchomości i ustalenia optymalnego sposobu naprawy szkody, w tym ustalenia wartości odtworzeniowej uszkodzonych składników budowlanych na nieruchomości powodów kluczowe znaczenie miała opinia biegłego R. D., posiadającego specjalizację w zakresie budownictwa i szkód górniczych. Jego opinia, uzupełniona przedstawionymi na rozprawie wyjaśnieniami, wobec zawartych w niej jasnych i logicznych, a przede wszystkim stanowczych wniosków, wyprowadzonych z analizy całokształtu okoliczności sprawy zasługiwała na pełną aprobatę. W opinii tej nie sposób doszukać się jakichkolwiek nieścisłości, jest ona wynikiem wnikliwego przeanalizowania danych i pomiarów zebranych w czasie osobistych oględzin nieruchomości oraz niepodważalnego doświadczenia zawodowego biegłego, który od wielu lat specjalizuje się w swojej dziedzinie. Wszelkie próby dezawuowania biegłego, czy kwestionowania formalnej poprawności sporządzenia opinii ocenić

należało jako nadużycie wynikające z obranej strategii procesowej, od początku nastawionej na maksymalne ograniczenie swojej odpowiedzialności przez pozwaną. Podczas wyjaśnień na rozprawie biegły systematycznie odniósł się do wszystkich zgłoszonych zastrzeżeń i w niebudzący wątpliwości sposób rozwiął wszelkie zgłoszone wątpliwości, wykazując się przy tym bogatym doświadczeniem praktycznym oraz znajomością przedmiotu. W czasie tych wyjaśnień żadna ze stron nie wykazała, aby w opinii biegłego występowały jakiegokolwiek błędy logiczne bądź merytoryczne, przy czym biegły odpowiedział na każde pytanie i wyjaśnił każdą wątpliwość dotyczącą meritum zagadnienia, a tłumaczenia popierał prostym, zrozumiałym przekazem. Wyjaśnienia udzielone przez biegłego skutkowały brakiem dalszych pytań i głośnymi oświadczeniami pozwanej o podtrzymywaniu zastrzeżeń. Natomiast dla sądu rzetelne i kompletne wyjaśnienia biegłego stanowiły asumpt do odmowy uwzględnienia wniosku o przeprowadzenie dowodu z udziałem innego biegłego z zakresu budownictwa oraz dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości. W judykaturze wielokrotnie podkreślano, że sąd nie ma obowiązku przeprowadzania dowodu z opinii kolejnego biegłego z tej przyczyny, że dotychczasowa opinia była dla strony niekorzystna oraz gdy strona nie zgadza się z wnioskami opinii już wydanej w sprawie i nie uznaje argumentacji biegłego co do podnoszonych przez nią zarzutów /vide np. wyrok Sądu Najwyższego z dn. 21 maja 2014 r. sygn. II CSK 441/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dn. 8 maja 2014 r. sygn. I ACa 1178/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dn. 23 kwietnia 2014 r. sygn. I ACa 71/14/. Opinia biegłego R. D., uzupełniona jego wyjaśnieniami na rozprawie, nie zawiera żadnych istotnych luk, odpowiada w koniecznym zakresie na postawione pytania tezy dowodowej, jest jasna, zrozumiała i należyte uzasadniona. Z opinii tej w sposób jednoznaczny wynika, że wyłączną przyczyną uszkodzeń nieruchomości powodów jest działalność górnicza pozwanej. Przedstawiony w opinii biegłego sposób kalkulacji kosztów związanych z przyszłymi robotami na nieruchomości powodów jest klarowny i nie budzi jakiegokolwiek wątpliwości sądu co do ich wiarygodności. Przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości było zbędne, albowiem wniosek ten nie zmierzał do ustalenia okoliczności istotnych w ramach stanu faktycznego sprawy, tylko do oceny stanu prawnego co samo w sobie jest niedopuszczalne.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie sama zasada odpowiedzialności pozwanej Spółki znajduje się poza sporem. Źródłem odpowiedzialności pozwanej jest bowiem prowadzenie eksploatacji górniczej przez należący do niej zakład (...), skutkującej uszkodzeniem nieruchomości powodów. Podstawę odpowiedzialności pozwanej stanowi zatem art. 146 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. prawo geologiczne i górnicze /t.jedn. Dz.U. 2019 poz. 868 z późn. zm./. A to, w świetle art. 144 ust. 1 powołanej ustawy (dalej – upgg) uprawnia powodów do żądania naprawienia wyrządzonej im szkody.

Pozwana nie kwestionowała tego, że zakres uszkodzeń świadczy o nieracjonalności naprawy, jak również samej metody wyliczenia szkody. Żądanie oddalenia powództwa w całości było więc niezrozumiałe, co najmniej w odniesieniu do tej części, co do której pozwana sama dokonała ustalenia wartości szkody. A zarzuty pozwanej ocenić należało jako chybione. W pierwszej kolejności pozwana zarzucała brak wyczerpania obligatoryjnego postępowania ugodowego co do takich składników budowlanych nieruchomości jak szambo i nawierzchnia utwardzona. Zarzut taki stanowi nadużycie w sytuacji, gdy właściciel, nie będący profesjonalistą, złożył wniosek o naprawę uszkodzonej nieruchomości, podając jej adres i numer księgi wieczystej. Jest oczywistym, że właścicielowi chodzi o naprawę wszystkich uszkodzeń i nie można czynić mu zarzutu, że w odpowiedzi na pytanie o przedmiot i zakres uszkodzeń wymienia tylko te największe, rzucające się w oczy, nie wymagające analizy rzeczoznawcy. Zresztą pozwana miała tego świadomość, albowiem sama zleciła ekspertyzę i wyliczenie wartości odtworzeniowej szamba. Trudno uznać, że podejmowałyby takie czynności, gdyby nie uznawała, iż mieszczą się one w zakresie postępowania ugodowego.

Pozwana nie kwestionowała tego, że zakres uszkodzeń świadczy o nieracjonalności naprawy, jak również samej metody wyliczenia szkody według wartości odtworzeniowej. Z opinii biegłego wynika, że wartość uszkodzonych składników budowlanych na nieruchomości powodów, przy uwzględnieniu stopnia ich amortyzacji, wynosi 421 423,23 zł netto. Wobec głośnej polemiki ze strony pozwanej nie sposób zakwestionować poczynionych w tym zakresie wyliczeń biegłego. Poparte one zostały szczegółową analizą i obliczeniami kosztorysowymi, w których brak jest logicznych, czy rachunkowych błędów. Skoro nieruchomość powodów nie nadaje się z przyczyn ekonomicznych do

naprawy, zatem w świetle art. 145 upgg w zw. z art. 363 § 1 i 2 k.c. należy im się odszkodowanie odpowiadające aktualnej wartości zniszczonych składników nieruchomości.

Pozwana nie negowała, że główne składniki budowlane nieruchomości kwalifikują się do rozbiórki. Biegly natomiast racjonalnie uzasadnił, że zwiątek funkcjonalny wszystkich składników budowlanych oraz stopień ich zniszczenia kwalifikuje je do objęcia pracami rozbiórkowymi w pełnym zakresie. Koszty całości prac rozbiórkowych wyliczone przez biegłego na kwotę 188 718,14 zł netto nie zostały skutecznie zakwestionowane. Pozwana zarzucała jedynie, że koszty rozbiórki do momentu ich faktycznego poniesienia nie mieszczą się w pojęciu szkody. Założenie takie należy ocenić jako błędne, albowiem w judykaturze utrwalone jest stanowisko, że roszczenie o świadczenie należne od sprawcy szkody z tytułu kosztów naprawy uszkodzonej rzeczy jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została już dokonana. Wysokość należnego w takim przypadku świadczenia obliczać należy na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń i technologicznie uzasadnionego sposobu naprawy, przy przyjęciu przewidzianych kosztów niezbędnych materiałów i robocizny według cen z daty ich ustalenia. Z opinii biegłego, w sposób nie pozostawiający żadnych wątpliwości wynika, że składniki budowlane nieruchomości powodów muszą zostać rozebrane, albowiem ich dalsze użytkowanie jest niemożliwe i stwarza bezpośrednie zagrożenie dla ludzkiego zdrowia i życia. Jest to zatem realna szkoda powodów, która winna zostać zrekompensowana.

Nie ulega przy tym wątpliwości, iż podatek VAT winien być traktowany jako składnik szkody doznanej przez powodów, przy czym nie ma znaczenia że poszkodowani nie wykazali faktu jego rzeczywistego poniesienia. Art. 363 k.c. posługując się pojęciem „odpowiedniej sumy pieniężnej” odnosi ją do wysokości szkody, a ta równa jest sumie, jaką poszkodowany musi zapłacić za towary i usługi prowadzące do restytucji stanu posiadania. Miernikiem wartości szkody jest wobec tego cena. Podatek od towarów i usług jest bez wątpienia czynnikiem cenotwórczym i stanowi element ceny. Stanowisko takie wielokrotnie wyrażano w orzecznictwie i jest to pogląd ugruntowany: „Odszkodowanie za szkodę poniesioną w wyniku uszkodzenia mienia, należącego do poszkodowanego nie będącego podatnikiem podatku VAT, ustalone według cen towarów i usług koniecznych do naprawienia szkody, obejmuje mieszczący się w tych cenach podatek VAT”. Ewentualne zmniejszenie o wartość podatku VAT należnego poszkodowanemu odszkodowania może nastąpić jedynie wtedy, gdy poszkodowany może obniżyć należny od niego podatek o kwotę podatku naliczonego przy nabyciu rzeczy, a nie kiedy ten pośredni podatek obciąża. W okolicznościach niniejszej sprawy brak jest podstaw do uznania, iż powodowie dysponuje taką możliwością. Spór sprowadzał się do wartości tego podatku. Faktem jest, że na tle przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.jedn. Dz.U. 2018 poz. 2174 z późn. zm.) występują rozbieżności w zakresie interpretacji wysokości podatku należnego zwłaszcza od usług budowlanych polegających na pracach rozbiórkowych. Zasadniczo przyjmuje się, że usługi dotyczące budynków mieszkalnych podlegają stawce 8%, a usługi dotyczące innych budynków 23%. Należy jednak mieć na względzie, że nieruchomość powodów stanowi siedlisko, którego funkcjonalnie zwarty, mieszkalny charakter nie budzi wątpliwości, tak jak to jest w przypadku nieruchomości rolnych. Gdyby zatem prace rozbiórkowe zlecone zostały kompleksowo do całej nieruchomości, powinny być one traktowane jako dotyczące nieruchomości mieszkalnej i objęte stawką 8%. Zlecenie tych prac etapowo, przy różnym opodatkowaniu, byłoby nieuzasadnione, i naruszało ciężący na poszkodowanych obowiązek minimalizowania rozmiaru szkody. Podzielić zatem należy pogląd, że należne powodom odszkodowanie powinno być powiększone o stawkę VAT, ale wyłącznie w wymiarze 8%. Zwłaszcza mając na względzie, że powodowie faktycznie tych kosztów jeszcze nie ponieśli i zasądzenie należności brutto z maksymalną stawką VAT, co do której istnieją daleko idące wątpliwości, mogłoby prowadzić do nieuzasadnionego wzbogacenia.

Poniesienie przez powodów kosztów prywatnej opinii pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z faktem poniesienia szkody i zalicza się do wartości szkody przez nich poniesionej. Pozwana długi czas odmawiała powodom dostępu do swojej ekspertyzy, w której nadto nie chciała ująć wszystkich składników szkody. Powodowie nie mieli żadnego przygotowania zawodowego, aby samodzielnie ustalić rozmiar szkody i ją oszacować. Chcąc wykazać rozmiar i wartość poniesionej szkody powodowie w słusznym przekonaniu skorzystali z usług licencjonowanego rzeczoznawcy, którego rozeznanie w realiach rynku miało wymiar praktyczny. Zresztą opinia rzeczoznawcy potwierdziła racje powodów, a przedkładając prywatną opinię, przedstawili pozwanej okoliczności ułatwiające określenie wysokości szkody i faktycznie zwolnili ją od ponoszenia kosztów sporządzenia kosztorysu. Sprawca szkody zobowiązany jest

do zwrotu uzasadnionych okolicznościami zdarzenia kosztów mających na celu zapobieżenie zwiększeniu szkody. Zlecenie wykonania ekspertyzy zabezpieczyło nadto materiał konieczny do oceny zasadności przeprowadzenia rozbiórki, co potwierdził biegły w swojej opinii. W ten bowiem sposób poszkodowani poznali nie tylko zakres i koszt naprawy nieruchomości lecz również zyskali pewność, czy możliwe jest dalsze jej użytkowanie.

Wobec tego sąd zasądził na ich rzecz kwotę 455 137,09 zł brutto tytułem wartości odtworzeniowej składników budowlanych, 203 815,60 zł brutto tytułem wartości kosztów rozbiórki i 12 500 zł tytułem kosztów prywatnej ekspertyzy. Mając na uwadze charakter współwłasności ułamkowej (po 1/2 części) sąd ostatecznie zasądził na rzecz każdego z powodów po 335 726,35 zł. Nadmienić przy tym należy, że odszkodowanie nie uwzględnia ustalonych przez biegłego kosztów odtworzenia zieleni, albowiem powództwo nie obejmowało takiego żądania

O należnych powodom ustawowych odsetkach za opóźnienie sąd rozstrzygnął na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., albowiem od momentu zgłoszenia szkody do likwidacji do wskazanych przez powodów terminów żądanych należności odsetkowych upłynęło znacznie więcej, aniżeli wymagane ustawą 30 dni (art. 151 ust. upgg). Rolą pozwanej, jako profesjonalisty, było należyte ustalenie zakresu i wartości szkody w postępowaniu ugodowym a samo rozszerzenie powództwa w toku procesu nie ma wpływu na ocenę terminu wymagalności roszczenia.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania pomiędzy stronami znajduje uzasadnienie w treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 i art. 100 k.p.c., odwołujących się do zasad kosztów celowych i odpowiedzialności za wynik postępowania. Powodowie wygrali spór praktycznie w całości, albowiem powództwo zostało oddalone w zakresie pomijalnym z punktu widzenia wartości przedmiotu sporu i dotyczącym kontrowersyjnej kwestii należnego podatku Vat. To uzasadnia zasądzenie na ich rzecz zwrotu całości poniesionych kosztów, sprowadzających się do wynagrodzenia adwokata w kwocie 7 200 zł ustalonej w oparciu o § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 z późn. zm.) oraz w związku z art. 105 § 1 i 2 k.p.c. – rozdzielając te koszty na rzecz każdego z powodów po połowie.

O należnych Skarbowi Państwa kosztach, wynikających z obowiązku pokrycia skredytowanych wydatków na poczet kosztów opinii biegłego, które znalazły pokrycia w uiszczonych zaliczkach – 533,16 zł oraz opłaty sądowej – 36 045 zł, sąd rozstrzygnął na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.jedn. Dz.U. z 2019 r. poz. 785) i stosownie do wyniku postępowania nakazał jej pobranie od pozwanej w zakresie 93% (odpowiednio do zakresu uwzględnionego powództwa), czyli 34 017,68 zł.

SSO Piotr Suhecki